

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2000/C 372/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση C-114/99 (αίτηση του cour administratif d'appel de Nancy για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Roquette Frères SA κατά Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) («Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Σιτηρά — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Μεταποίηση σε προϊόν το οποίο ενδέχεται να επανεισαχθεί στην Κοινότητα»)	1
2000/C 372/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2000 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-15/98 και C-105/99: Ιταλική Δημοκρατία και Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις της Περιφέρειας της Σαρδηνίας προς τον ναυτιλιακό κλάδο στη Σαρδηνία — Νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών — Απτιολογία»)	1
2000/C 372/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση C-216/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Άρθρο 9 — Κατώτατη τιμή — Επεξεργασμένα καπνά»)	2
2000/C 372/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση C-339/98 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Peacock AG κατά Hauptzollamt Paderborn («Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Δασμολογική κατάταξη των καρτών δικτύου — Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία»)	3

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2000/C 372/05	Υπόθεση C-363/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2000	3
2000/C 372/06	Υπόθεση C-373/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Αυστρία), με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, στην υπόθεση Adolf Truley GmbH κατά Bestattung Wien GmbH	4
2000/C 372/07	Υπόθεση C-375/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2000	4
2000/C 372/08	Υπόθεση C-383/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2000 ...	5
2000/C 372/09	Υπόθεση C-384/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht με διάταξη της 28ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Heinrich Bredemeier κατά Landwirtschaftskammer Hannover (προσεπικληθέντες: Wilhelm Wieggrebe και Irmtraut Bredemeier)	5
2000/C 372/10	Υπόθεση C-385/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση F.W.L. de Groot κατά Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem	6
2000/C 372/11	Υπόθεση C-392/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Finanzamt Hannover-Nord κατά Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH	6
2000/C 372/12	Υπόθεση C-395/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale di Trento — Sezione civile — με διάταξη της 20ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση Distillerie F.lli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze	6
2000/C 372/13	Υπόθεση C-400/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το 8º Juízo Cível da Comarca do Porto, 3ª Secção, με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A., κατά Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, παρεμβαίνουσα: Club Med Viagens, Lda	7
2000/C 372/14	Υπόθεση C-402/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Employment Tribunal, Stratford (Ηνωμένο Βασίλειο), με διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση F. Harding κατά Skandia Asset Management Ltd	7
2000/C 372/15	Υπόθεση C-405/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Consiglio di Stato (τέταρτο τμήμα), συνελθόν υπό την ιδιότητά του ως δικαιοδοτικού οργάνου, με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2000, στα πλαίσια της υποθέσεως Coorsette Srl κατά ANAS-Ente Nazionale per le Strade, προσεπικληθείσα: εταιρία Mambrini Costruzioni Srl	7
2000/C 372/16	Υπόθεση C-406/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000	8
2000/C 372/17	Διαγραφή της υποθέσεως C-272/98	8

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 372/18	Διαγραφή της υποθέσεως C-418/99	9
2000/C 372/19	Διαγραφή της υποθέσεως C-419/99	9
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2000/C 372/20	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση T-27/99, Humbert Drabbe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Συντάξεις — Κεκτημένο δικαίωμα πριν από την είσοδο στην υπηρεσία των Κοινοτήτων — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Υποβολή αιτήσεως — Προθεσμία)	10
2000/C 372/21	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση T-123/99, JT's Corporation Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαφάνεια — Πρόσβαση σε έγγραφα — Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Περιεχόμενο της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος — Επιθεωρήσεις και έρευνες — Κανόνας του συντάκτη του εγγράφου — Αιτιολόγηση»)	10
2000/C 372/22	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση T-202/99, Léon Rappe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Έκθεση βαθμολογίας — Καθυστερημένη κατάρτιση)	11
2000/C 372/23	Υπόθεσις T-274/00 έως T-296/00: Προσφυγή των Verde Sport s.p.a κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2000	11
2000/C 372/24	Υπόθεση T-303/00: Προσφυγή του Manuel Francisco Caballero Montoya κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2000	11
2000/C 372/25	Υπόθεση T-316/00: Προσφυγή της Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2000	12
2000/C 372/26	Υπόθεση T-319/00: Προσφυγή-αγωγή της Chantal Borremans και 17 άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2000	13
2000/C 372/27	Υπόθεση T-325/00: Αγωγή της Elke Sada κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2000	13
2000/C 372/28	Υπόθεση T-327/00: Προσφυγή της εταιρίας ICAT FOOD S.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2000	14
2000/C 372/29	Υπόθεση T-328/00: Προσφυγή του Mario Costacurta κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2000	14
2000/C 372/30	Υπόθεση T-329/00: Προσφυγή της επιχειρήσεως Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2000	15
2000/C 372/31	Υπόθεση T-330/00: Προσφυγή των Stefano Cocchi και Eni Hainz κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000	15
2000/C 372/32	Υπόθεση T-331/00: Προσφυγή της Laurence Bories και 4 άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 372/33	Υπόθεση T-333/00: Προσφυγή-αγωγή της Rougemarine SARL κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2000	16
2000/C 372/34	Υπόθεση T-338/00: Προσφυγή-αγωγή του Carmelo Morello κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2000	17
2000/C 372/35	Διαγραφή υποθέσεως T-121/98	18
2000/C 372/36	Διαγραφή υποθέσεως T-204/98 R	18
2000/C 372/37	Διαγραφή υποθέσεως T-232/99	18
2000/C 372/38	Διαγραφή υποθέσεως T-39/00	18

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 17ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-114/99 (αίτηση του *cour administratif d'appel de Nancy* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *Roquette Frères SA* κατά *Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)* ⁽¹⁾

(«Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Σιτηρά — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Μεταποίηση σε προϊόν το οποίο ενδέχεται να επανεισαχθεί στην Κοινότητα»)

(2000/C 372/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-114/99, με αντικείμενο αίτηση του *cour administrative d'appel de Nancy* (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ *Roquette Frères SA* και *Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)*, η έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Μ. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, Ρ. Jann και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, έχει την έννοια ότι η καταβολή μιας επιστροφής λόγω εξαγωγής δεν μπορεί να εξαρτάται από την υποχρέωση προσκομίσεως συμπληρωματικών στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι πράγματι διατέθηκε ως είχε αγορά της τρίτης χώρας εισαγωγής προϊόν που υπέστη στη χώρα αυτή μεταποίηση θεωρούμενη ως ουσιαστική λόγω του ότι χρησιμοποιήθηκε με μη αναστρέψιμο τρόπο για την παραγωγή άλλου προϊόντος, το οποίο ενδέχεται να επανεισαχθεί στην Κοινότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 188 της 3.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2000

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-15/98 και C-105/99: *Ιταλική Δημοκρατία και Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA* κατά *Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις της Περιφέρειας της Σαρδηνίας προς τον ναυτιλιακό κλάδο στη Σαρδηνία — Νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών — Αιτιολογία»)

(2000/C 372/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-15/98 και C-105/99, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: καθηγητής U. Leanza, επικουρούμενος

από τον P. G. Ferri) (C-15/98) και Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA, με έδρα το Cagliari (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους F. Caruso, U. Iaccarino, B. Carnevale και C. Caruso, δικηγόρους Νάπολης, με αντίκλητο στις Βρυξέλλες τον δικηγόρο F. Caruso, 2 A, rue Van Moer (C-105/99) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και S. Dragone), με αντικείμενο την ακύρωση, στις υποθέσεις C-15/98 και C-105/99, της αποφάσεως 98/95/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από την Περιφέρεια της Σαρδηνίας (Ιταλία) προς τον ναυτιλιακό κλάδο στη Σαρδηνία (ΕΕ 1998, L 20, σ. 30), και, στην υπόθεση C-15/98, του εγγράφου της 14ης Νοεμβρίου 1997, με το οποίο η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλική Δημοκρατία για την απόφασή της να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ) διαδικασία κατά των ενισχύσεων προς τον ναυτιλιακό κλάδο (δάνεια/μισθώσεις με προνομιακούς όρους για την αγορά, μετασκευή και επισκευή πλοίων): τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων δυνάμει του C 23/96 (πρώην NN 181/95) (ΕΕ C 386, σ. 6), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή) και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας που βάλλει κατά του εγγράφου της 14ης Νοεμβρίου 1997, με το οποίο η Επιτροπή την ενημέρωσε για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ) κατά των ενισχύσεων στον ναυτιλιακό κλάδο (δάνεια/μισθώσεις με προνομιακούς όρους για την αγορά, μετασκευή και επισκευή πλοίων): τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων δυνάμει του C-23/96 (πρώην NN 181/95), απορρίπεται ως απαράδεκτη.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 98/95/EK της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από την Περιφέρεια της Σαρδηνίας (Ιταλία) προς τον ναυτιλιακό κλάδο στη Σαρδηνία.
- 3) Στην υπόθεση C-15/98, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν, εκάστη, τα δικά τους έξοδα.
- 4) Στην υπόθεση C-105/99, καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-216/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/59/EK — Άρθρο 9 — Κατώτατη τιμή — Επεξεργασμένα καπνά»)

(2000/C 372/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-216/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και E. Traversa) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Ν. Δαφνίου), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις οι οποίες προβλέπουν τον καθορισμό δι' υπουργικών αποφάσεων κατώτατων τιμών λιανικής πώλησεως των επεξεργασμένων καπνών, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών (ΕΕ L 291, σ. 40), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, R. Schintgen και F. Macken (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις οι οποίες προβλέπουν τον καθορισμό δι' υπουργικών αποφάσεων κατώτατων τιμών λιανικής πώλησεως των επεξεργασμένων καπνών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 258 της 15.8.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-339/98 (αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Peacock AG κατά Hauptzollamt Paderborn⁽¹⁾)

(«Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογικές κλάσεις — Δασμολογική κατάταξη των καρτών δικτύου — Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία»)

(2000/C 372/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-339/98, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Peacock AG και Hauptzollamt Paderborn, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της σημειώσεως 5 Β του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τα παραρτήματα των κανονισμών (ΕΟΚ) 2886/89 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989 (ΕΕ L 282, σ. 1), 2472/90 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 247, σ. 1), 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ L 259, σ. 1), 2505/92 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1992 (ΕΕ L 267, σ. 1), 2551/93 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1993 (ΕΕ L 241, σ. 1), και (ΕΚ) 3115/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 345, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), J.-P. Puissochet, P. Jann, και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η σημείωση 5 Β του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τα παραρτήματα των κανονισμών (ΕΟΚ) 2886/89 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, 2472/90 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1990, 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991, 2505/92 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1992, 2551/93 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 1993, και (ΕΚ) 3115/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει την κατάταξη των καρτών δικτύου που προορίζονται για εγκατάσταση στις αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών στη δασμολογική κλάση 8471 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Μεταξύ Ιουλίου 1990 και Μαΐου

1995, οι κάρτες αυτές έπρεπε κατά συνέπεια να καταταγούν στη δασμολογική κλάση 8471 ως μονάδες μηχανών αυτού του είδους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 258 της 21.11.1998.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-363/00)

(2000/C 372/05)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Enrico Traversa, νομικό σύμβουλο, αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Σεπτεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θέσει στη διάθεση της Επιτροπής το ποσό του 1 484 936 000 000 ιταλικών λιρών ως ιδίους πόρους των Κοινοτήτων εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ⁽¹⁾, περί του συστήματος των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων και αρνούμενη να καταβάλει τους τόκους υπερημερίας επί του ποσού αυτού οι οποίοι οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9, 10 και 11 του ανωτέρω κανονισμού·
- β) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, έχοντας εγγράψει στον λογαριασμό της Επιτροπής ποσό μόνον 1 486 594 526 LIT, αντί ποσού 1 486 442 594 526 LIT, στις 30 Μαΐου 1996, και έχοντας εγγράψει το υπόλοιπο οφειλόμενο ποσό μόνο στις 29 Ιουνίου 1996, καθυστέρησε αδικαιολόγητα να θέσει στη διάθεση της Επιτροπής ιδίους πόρους των Κοινοτήτων, κατά παράβαση του εν λόγω κανονισμού.

Κατά συνέπεια, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεώρησαν ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 11 του κανονισμού 1552/89⁽²⁾, που προβλέπει την καταβολή τόκων υπερημερίας αν ένα κράτος μέλος εγγράφει καθυστερημένα ιδίους πόρους των Κοινοτήτων στον λογαριασμό που ανοίγεται προς τον σκοπό αυτό στο όνομα της Επιτροπής σε πιστωτικό ίδρυμα που καθορίζει κάθε κράτος μέλος.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί, εκ μέρους των κρατών μελών, διορθωτικές καταβολές ποσών με αναδρομική ισχύ όπως αυτή στην οποία προέβη το ιταλικό Υπουργείο Οικονομικών στις 27 Ιουνίου 1996, δεδομένου ότι οι πιστώσεις ποσών με αναδρομική ισχύ δεν έχουν έννοια σε ένα σύστημα λογαριασμών που δεν αποφέρουν τόκους, όπως ο λογαριασμός «ίδιοι πόροι» της Επιτροπής, και δεδομένου ότι αν γίνονταν δεκτές λογιστικές διορθώσεις με αναδρομικό αποτέλεσμα, αυτό θα στερούσε οποιαδήποτε πρακτικής αποτελεσματικότητας την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας.

(¹) ΕΕ L 130, της 31.5.2000, σ. 1.

(²) ΕΕ L 15, της 7.6.1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Αυστρία), με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, στην υπόθεση Adolf Truley GmbH κατά Bestattung Wien GmbH

(Υπόθεση C-373/00)

(2000/C 372/06)

Με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Οκτωβρίου 2000, το Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Αυστρία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Adolf Truley GmbH και Bestattung Wien GmbH, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Πρέπει ο όρος «ανάγκες γενικού συμφέροντος» του άρθρου 1, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36/ΕΚ(¹) του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι
 - α) ο ορισμός των αναγκών γενικού συμφέροντος πρέπει να στηρίζεται στην εθνική έννομη τάξη του κράτους μέλους;
 - β) Αρκεί και μόνον η εκ του νόμου προβλεπόμενη επικουρικότητα της υποχρεώσεως ενός οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης προκειμένου να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ανάγκη γενικού συμφέροντος;
2. Κατά την ερμηνεία του όρου «ανάγκες που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα» της προαναφερθείσας οδηγίας 93/36/ΕΚ, α) αποτελεί ή υπαρξή ανεπτυγμένου ανταγωνισμού προϋπόθεση εκ των ουκ άνευ ή β) εξαρτάται συναφώς από τα πραγματικά ή νομικά δεδομένα;

3. Πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1, στοιχείο β', της προαναφερθείσας οδηγίας 93/36/ΕΚ σχετικά με το ότι διαχείριση ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου υπόκειται σε έλεγχο από το κράτος ή από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και στην περίπτωση ενός απλού εκ των υστέρων ελέγχου, όπως αυτός που διενεργείται από το Kontrollamt του Δήμου της Βιέννης;

(¹) ΕΕ 1993, L 199, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-375/00)

(2000/C 372/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, και τον Roberto Amorosi, Ιταλό Πρωτοδικη που έχει αποσπαστεί στη Νομική Υπηρεσία της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει συστηματικό και πλήρες εθνικό σχέδιο δράσεως και χρονοδιάγραμμα για τη βελτίωση των υδάτων επιφανείας, καθόσον προκύπτει ότι δεν υπάρχει ακόμη κανένα σχέδιο (ή πρόγραμμα) δράσεως για την Περιφέρεια της Λομβαρδίας, οπότε η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να προβεί σε ενδελεχή εξέταση αυτού του εθνικού συστηματικού σχεδίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων επιφανείας που προορίζονται για την παραγωγή ποσίου ύδατος στα κράτη μέλη (¹), και
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, αν και για ορισμένα ύδατα έχουν καταρτιστεί σε επίπεδο περιφερειών σχέδια βελτιώσεως, τα σχέδια αυτά δεν καλύπτουν όλα τα ύδατα που αφορά η οδηγία 75/440/ΕΟΚ, οπότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν κατάρτισε το συστηματικό σχέδιο που όφειλε να καταρτίσει κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

Ο νόμος που εξέδωσαν οι ιταλικές αρχές στις 18 Μαΐου 1989 ρυθμίζει απλώς τη δράση των οργάνων και οργανισμών στους οποίους ανατίθενται η εκπόνηση, θέσπιση και εφαρμογή σχεδίων για δεξαμενές για τη βελτίωση των υδάτων επιφανείας, καθώς και η κατάρτιση, θέσπιση και εφαρμογή προγραμμάτων παρεμβάσεως για τον ίδιο σκοπό, αλλά δεν θεσπίζει άμεσα κανένα ειδικό σχέδιο. Κατά συνέπεια, ο νόμος αυτός αποτελεί μόνο μία από τις προϋποθέσεις εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας και δεν συνιστά εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 80.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-383/00)

(2000/C 372/08)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Οκτωβρίου 2000 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραλείπεται να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου (¹), της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες, ειδικότερα δε του άρθρου 11 αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ·
- 2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους της υποθέσεως C-335/00 (²)· η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Φεβρουαρίου 1999 χωρίς μέχρι τούδε τα ομόσπονδα κράτη Mecklenburg-Vorpommern, Κάτω Σαξονία, Ρηνανία-Παλατινάτο, Σαξονία, Σαξονία-Anhalt και Schleswig-Holstein να έχουν λάβει, κατά το άρθρο 11 της οδηγίας, τα απαιτούμενα μέτρα σχετικά με την κατάρτιση σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

(¹) ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

(²) ΕΕ C 316 της 4.11.2000, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht με διάταξη της 28ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Heinrich Bredemeier κατά Landwirtschaftskammer Hannover (προσεπικληθέντες: Wilhelm Wieggebe και Irmtraut Bredemeier)

(Υπόθεση C-384/00)

(2000/C 372/09)

Με διάταξη της 28ης Αυγούστου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2000, το Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Heinrich Bredemeier και Landwirtschaftskammer Hannover (προσεπικληθέντες: Wilhelm Wieggebe και Irmtraut Bredemeier) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρόκειται για απόκτηση γεωργικής εκμεταλλεύσεως «με ανάλογο τρόπο», υπό την έννοια του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 (¹) του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 (²) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, όταν ο παραγωγός, μετά τη λήξη της ισχύος της υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1078/77 (³), εκμισθώνει πριν από τις 29 Ιουνίου 1989 την εν λόγω εκμετάλλευση στον σύζυγο της προβλεπόμενης κληρονόμου υπό όρους που είναι ευνοϊκότεροι από τους συνήθεις όρους της αγοράς;

(¹) ΕΕ L 90, σ. 13.

(²) ΕΕ L 105, σ. 35.

(³) Στην ελληνική ειδ. έκδ. της ΕΕ δεν υπάρχει επίσημη μετάφραση.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση F.W.L. de Groot κατά Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Υπόθεση C-385/00)

(2000/C 372/10)

Με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Οκτωβρίου 2000, το Hoge Raad der Nederlanden ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ F.W.L. de Groot και Inspecteur van den Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Απαγορεύουν το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου⁽¹⁾ όπως, στο πλαίσιο ενός συστήματος για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, ο κάτοικος κράτους μέλους που κατά ένα συγκεκριμένο έτος είχε εισοδήματα (και) σε άλλο κράτος μέλος από την εκεί άσκηση μισθωτής εργασίας, για τα οποία εισοδήματα φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος μέλος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσωπική και οικογενειακή του κατάσταση, απολέσει στο κράτος κατοικίας του το ανάλογο μέρος του πλεονεκτήματος του απαλλασσόμενου από τον φόρο ποσού και των προσωπικών φορολογικών ελαφρύνσεων;
- 2) Αν στο ερώτημα 1 δοθεί καταφατική απάντηση, τάσσονται τότε από το κοινοτικό δίκαιο ειδικές επιταγές σχετικά με τον τρόπο που στο κράτος κατοικίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του σχετικού εργαζομένου;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Finanzamt Hannover-Nord κατά Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Υπόθεση C-392/00)

(2000/C 372/11)

Με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Οκτωβρίου 2000, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Finanzamt Hannover-Nord και Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH που εκκρεμεί ενώπιόν του ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συμβιβάζεται με το άρθρο 4 της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ⁽¹⁾, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, η χορήγηση απόκου δανείου από εταίρο προς την εταιρία του, όταν κατά τον χρόνο χορηγήσεως του δανείου από εταίρο προς την εταιρία του, όταν κατά τον χρόνο χορηγήσεως του δανείου υφίστατο μεταξύ της εταιρίας και του εταίρου σύμβαση μεταφοράς των αποτελεσμάτων χρήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Trento — Sezione civile — με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση Distillerie F.lli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze

(Υπόθεση C-395/00)

(2000/C 372/12)

Με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Οκτωβρίου 2000, το Tribunale di Trento — Sezione civile, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Distillerie F.lli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Στην περίπτωση προϊόντων κυκλοφορούντων υπό καθεστώς αναστολής κατά το άρθρο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, που προορίζοντο μεν προς εξαγωγή μέσω ενός η περισσότερων κρατών μελών, αλλά δεν έφθασαν στον προορισμό τους, και που δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, έχει το άρθρο 20, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής την έννοια ότι το κράτος μέλος προελεύσεως μπορεί να προβεί στην εισπραξη των ειδικών φόρων καταναλώσεως μόνον αν δόθηκε στον εγγυητή της πληρωμής η δυνατότητα να πληροφορηθεί εμπροθέσμως ότι δεν έχει συντελεσθεί η άρση του καθεστώτος αναστολής, ώστε να προσκομίσει, εντός τετραμήνου από την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων, πειστικές αποδείξεις για την κανονικότητα της πράξεως ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε πράγματι η παράβαση ή η παρατυπία;
- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, ισχύει, στην ίδια περίπτωση, η ίδια ερμηνεία, ακόμη και αν το κράτος μέλος προελεύσεως συμπίπτει με το κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε η παράβαση ή η παρατυπία; ή ισχύει, ούτως ή άλλως, στην περίπτωση αυτή, το τεκμήριο του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας; στο τελευταίο αυτό ενδεχόμενο, χωρεί απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως ή του τόπου όπου όντως διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση; η απόδειξη δε αυτή υπόκειται ή όχι στην προθεσμία της επόμενης παραγράφου 3;

3) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι αρνητική, έχει το άρθρο 20, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, στην ίδια περίπτωση, την έννοια ότι ο εγγυητής της πληρωμής των ειδικών φόρων καταναλώσεως, στον οποίο δεν δόθηκε η δυνατότητα να πληροφορηθεί εμπροθέσμως ότι δεν έχει συντελεσθεί η άρση του καθεστώτος αναστολής, μπορεί να προσκομίσει την απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως ή του τόπου όπου όντως διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, έστω και μετά την πάροδο της τετράμηνης προθεσμίας από της αποστολής των προϊόντων;

(¹) ΕΕ L 76 της 23.03.1992, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το 8ο Juízo Cível da Comarca do Porto, 3a Secção, με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A., κατά Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, παρεμβαίνουσα: Club Med Viagens, Lda

(Υπόθεση C-400/00)

(2000/C 372/13)

Με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Νοεμβρίου 2000, το 8ο Juízo Cível da Comarca do Porto, 3a Secção, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Club-Tour, Viagens e Turismo, S.A., και Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, παρεμβαίνουσα: Club Med Viagens, Lda, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εμπίπτουν τα ταξίδια τα οποία διοργανώνει το πρακτορείο, κατόπιν αιτήσεως και πρωτοβουλίας του καταναλωτή ή περιορισμένης ομάδας καταναλωτών σύμφωνα με τα αιτήματά τους, τα οποία περιλαμβάνουν μεταφορά και διαμονή σε τουριστική επιχείρηση έναντι συνολικού τιμήματος, διαρκούν περισσότερο από είκοσι τέσσερις ώρες ή περιλαμβάνουν διανυκτέρευση, στην έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της κοινοτικής οδηγίας περί «οργανωμένων ταξιδιών» (¹);

2. Μπορεί η έκφραση «προκαθορισμένος συνδυασμός», που χρησιμοποιείται στην παραπάνω διάταξη, να ερμηνευθεί ούτως ώστε να αναφέρεται στη χρονική στιγμή της συνάψεως της συμβάσεως μεταξύ του πρακτορείου και του πελάτη;

(¹) Οδηγία 90/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Employment Tribunal, Stratford (Ηνωμένο Βασίλειο), με διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση F. Harding κατά Skandia Asset Management Ltd

(Υπόθεση C-402/00)

(2000/C 372/14)

Με διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Οκτωβρίου 2000, το Employment Tribunal, Stratford (Ηνωμένο Βασίλειο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ F. Harding και Skandia Asset Management Ltd, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Μπορεί το άρθρο 141 της Συνθήκης ΕΚ να έχει απευθείας εφαρμογή ούτως ώστε να μπορεί να το επικαλεστεί η ενάγουσα σε εθνική ένδικη διαδικασία προκειμένου να μην εφαρμοστεί ο εδαφικός περιορισμός που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 6, του Equal Pay Act 1970 και συνεπώς να καταστεί δυνατή η σύγκρισή του μισθού της με τον μισθό ανδρών που απασχολούνται από εργοδότη συνεργαζόμενο με τον εργοδότη της σε εγκατάσταση εντός άλλου κράτους μέλους και οι οποίοι παρέχουν όμοια εργασία ή εργασία ίσης αξίας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Consiglio di Stato (τέταρτο τμήμα), συνεληθόν υπό την ιδιότητά του ως δικαιοδοτικού οργάνου, με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2000, στα πλαίσια της υποθέσεως Coopsette Srl κατά ANAS-Ente Nazionale per le Strade, προσεπικληθείσα: εταιρία Mambrini Costruzioni Srl

(Υπόθεση C-405/00)

(2000/C 372/15)

Με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Νοεμβρίου 2000, το Consiglio di Stato (τέταρτο τμήμα), συνεληθόν υπό την ιδιότητά του ως δικαιοδοτικού οργάνου, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στα πλαίσια της υποθέσεως Coopsette Srl κατά ANAS-Ente Nazionale per le Strade, προσεπικληθείσα: εταιρία Mambrini Costruzioni Srl, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Ερωτάται αν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 93/37⁽¹⁾ η πρόβλεψη ρητρών στα πλαίσια προκηρύξεως διαγωνισμών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων που απαγορεύουν τη συμμετοχή των επιχειρήσεων εκείνων που δεν συνοδεύουν τις προσφορές τους με την αιτιολόγηση της ενδεικτικής τιμής, ίσης τουλάχιστον προς το 75 % της τιμής βάσεως του διαγωνισμού·
2. ερωτάται αν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 93/37 η πρόβλεψη μηχανισμού αυτόματης επισημάνσεως ενός κατωφλίου των αντικατανοικών προσφορών που πρέπει να υπόκεινται σε έλεγχο ορθότητας, μηχανισμού στηριζόμενου σε ένα συγκεκριμένο κατά περίπτωση κριτήριο και αριθμητικό μέσο όρο, μη επιτρεπόντων στους επιχειρηματίες να γνωρίζουν εκ των προτέρων το κατώφλιο αυτό·
3. ερωτάται αν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 93/37 η πρόβλεψη εκ των προτέρων κατ' αντιμωλία διαδικασίας, χωρίς να παρέχεται η ευχέρεια στην επιχείρηση που φέρεται ότι υπέβαλε αντικανονική προσφορά να αναπτύξει τους λόγους της, στη φάση όπου έχουν ήδη ανοίξει οι φάκελοι και δεν έχει υιοθετηθεί το μέτρο του αποκλεισμού·
4. ερωτάται αν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 93/37 η πρόβλεψη ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να λάβει υπόψη αποκλειστικά αιτιολόγηση σχετικά με την οικονομία που επιτυγχάνεται χάρη στη μέθοδο κατασκευής ή τις τεχνικές λύσεις που έχουν επιλεγεί ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που ισχύουν για τον υποβάλλοντα την προσφορά·
5. ερωτάται αν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του άρθρου 30, παράγραφος 4, της οδηγίας 93/37 ο αποκλεισμός αιτιολογήσεως σχετικά με στοιχεία, οι κατώτατες τιμές των οποίων μπορούν να προσδιοριστούν βάσει επισήμων καταλόγων.

(1) Οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών ανάθεσης συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199 της 9.8.93, σ. 54).

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι μη έχοντας θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/100/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1998 για τροποποίηση της οδηγίας 92/76/ΕΟΚ⁽²⁾ περί αναγνωρίσεως προστατευομένων περιοχών που είναι εκτεθειμένες σε ιδιαίτερους φυτοϋγειονομικούς κινδύνους στην Κοινότητα, η Ελληνική Δημοκρατία παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της συνθήκης και της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Δεν αμφισβητείται από την Ελληνική Δημοκρατία ότι οφείλει να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί με την προαναφερόμενη οδηγία.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι στιγμής, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την πλήρη ενσωμάτωση της επιδικού οδηγίας στην ελληνική έννομο τάξη.

(1) ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 35.

(2) ΕΕ L 305 της 21.10.1992, σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-406/00)

(2000/C 372/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Κα Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 8 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Διαγραφή της υποθέσεως C-272/98⁽¹⁾

(2000/C 372/17)

Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2000 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-272/98: (αίτηση του Juzgado de Primera Instancia no 35 de Barcelona για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Artel SA κατά Francisca Arencom Salazar.

(1) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-418/99⁽¹⁾

(2000/C 372/18)

Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2000 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-418/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 22.1.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως C-419/99⁽¹⁾

(2000/C 372/19)

Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2000 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-419/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 20 της 22.1.2000.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση T-27/99, Humbert Drabbe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Συντάξεις — Κεκτημένο δικαίωμα πριν από την είσοδο στην υπηρεσία των Κοινοτήτων — Μεταφορά στο κοινοτικό σύστημα — Υποβολή αιτήσεως — Προθεσμία)

(2000/C 372/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-27/99, Humbert Drabbe, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. van der Wal, δικηγόρο παρά το Hoge Raad der Nederlanden, και L.Y.J.M. Parret, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. May, 31, Grand-rue, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Duvieusart-Clotuche και M.C. van der Hauwaert), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 1998 που κοινοποιήθηκε στον Humbert Drabbe στις 23 Οκτωβρίου 1998, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο τελευταίος κατά της αποφάσεως της καθής να μη του χορηγήσει τη δυνατότητα να μεταφέρει στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που απέκτησε στις Κάτω Χώρες, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 71 της 13.3.98.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση T-123/99, JT's Corporation Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Διαφάνεια — Πρόσβαση σε έγγραφα — Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ — Περιεχόμενο της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος — Επιθεωρήσεις και έρευνες — Κανόνας του συντάκτη του εγγράφου — Αιτιολόγηση»)

(2000/C 372/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-123/97, JT's Corporation Ltd, με έδρα το Bromley (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον M. Cornwell-Kelly, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Wilson Associates, 3, boulevard Royal, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: U. Wölker και X. Lewis), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 1999, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους R. M. Moura Ramos και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 12 Οκτωβρίου 2000, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, καθόσον με αυτήν η Επιτροπή αρνείται να επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στις εκδόσεις περί των αποστολών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως μεταξύ 1993 και 1996 όσον αφορά το Μπανγκλαντές, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων τους, και στις επιστολές που απηύθυνε η Επιτροπή στην Κυβέρνηση του Μπανγκλαντές σχετικά με την ακύρωση των πιστοποιητικών προελεύσεως στο πλαίσιο του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η προσφεύγουσα φέρει το ήμισυ των δικαστικών της εξόδων.
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το ήμισυ των εξόδων της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ EE C 226 της 7.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση T-202/99, **Λέον Rappé** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Έκθεση βαθμολογίας — Καθυστερημένη κατάρτιση)

(2000/C 372/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-202/99, **Λέον Rappé**, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κάτοικος Οργ-Ζαυχε (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis, G.-F. Parmentier και V. Peere, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της Société de gestion fiduciaire SARL, 13, avenue du Bois, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Duvieusart-Clotuche και B. Wägenbauer), με αντικείμενο, πρώτον, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό A 6 κατά την περίοδο προαγωγών 1998 και, δεύτερον, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) συγκαίμενο, από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό A 6 κατά την περίοδο προαγωγών 1998.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 314 της 30.10.99.

Προσφυγή των **Verde Sport s.p.a** κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2000

(Υποθέσεις T-274/00 έως T-296/00)

(2000/C 372/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι Verde Sport s.p.a κ.λπ. εκπροσωπούμενοι από τον Alfredo Bianchini, δικηγόρο Βενετίας, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Σεπτεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, περί των κρατικών ενισχύσεων υπέρ των επιχειρήσεων των περιοχών Βενετίας και Chioggia που εισάγονται με τους νόμους 30/1997 και 206/1995, οι οποίοι προβλέπουν απαλλαγές από κοινωνικές επιβαρύνσεις·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση καθό μέτρο επιβάλλει την υποχρέωση επιστροφή των παραχωρηθεισών απαλλαγών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με τους προβαλλόμενους στα πλαίσια των υποθέσεων T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità κατά Επιτροπής, και T-235/00, Codess Sociale κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Μη ακόμη δημοσιευθείσες στην Επίσημη Εφημερίδα.

Προσφυγή του **Manuel Francisco Caballero Montoya** κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-303/00)

(2000/C 372/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Manuel Francisco Caballero Montoya, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Juan Ramón Iturriaga Goitia άσκησε στις 22 Σεπτεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που έλαβε στις 13 Δεκεμβρίου 1999 το συνταξιοδοτικό τμήμα της Επιτροπής, σύμφωνα με τις προηγούμενες αιτήσεις της 23ης Αυγούστου 1999, 22ας Σεπτεμβρίου 1999 και 3ης Δεκεμβρίου 1999·
- να επανεξετάσει τον φάκελο του προσφεύγοντος, ως αποτέλεσμα της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εκ μέρους του τομέα μεταφοράς δικαιωμάτων του συνταξιοδοτικού τμήματος της Επιτροπής, τούτο δε ως συνέπεια της λήψης των τόκων που μεταφέρθηκαν από τις ισπανικές κοινωνικές ασφαλίσεις κατόπιν εκτέλεσής της δικαστικής αποφάσεως·
- να πραγματοποιήσει τους αναγκαίους υπολογισμούς που προκύπτουν από τη μεταφορά των προαναφερομένων τόκων·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις εφαρμογής, με την καταβολή τόκων προς 3,5 % ετησίως, λαμβάνοντας ως βάση το κεφάλαιο που είναι αναγκαίο για να διασφαλίζονται οι ετήσιες εισφορές βάσει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ) σε συσχέτιση με τις περιόδους στις οποίες αναφέρονται οι εν λόγω τόκοι·
- να διατάξει την απόδοση στον προσφεύγοντα του επιπλέον καταβληθέντος ποσού ως αποτέλεσμα της διαφοράς μεταξύ του κεφαλαίου που έπρεπε να μεταφερθεί, πλέον τόκων, και του κεφαλαίου που απαιτείται, πλέον τόκων, για την κάλυψη των εισφορών υπέρ της Επιτροπής· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που φέρεται ότι περιλαμβάνεται σε υπηρεσιακό σημείωμα το οποίο απεστάλη στον προσφεύγοντα στις 13 Δεκεμβρίου 1999, που λήφθηκε προς αναγνώριση των ετήσιων εισφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, σε συσχέτιση με τα έτη εισφοράς στις ισπανικές κοινωνικές ασφαλίσεις και, συγκεκριμένα, τον καταλογισμό των τόκων που προέκυψαν από το επιπλέον ποσό κατά τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Προς στήριξη των αιτημάτων του ο προσφεύγων προβάλλει:

- παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και των εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου αυτού, σε συνδυασμό προς τα άρθρα 77 επ. του ΚΥΚ·
- παραβίαση των αρχών της επικουρικότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·

— κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής.

Προσφυγή της Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-316/00)

(2000/C 372/25)

(Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H, με έδρα το Kufstein (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Στουτγκάρδης (Γερμανία) Dr. Stefan Völker, του δικηγορικού γραφείου Gleiss Lutz Hootz Hirsch Rechtsanwälte, άσκησε στις 9 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 28ης Ιουλίου 2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας R 558/1999-1, σχετικά με την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 459149·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σχετικό σήμα: Χρωματικό σήμα που συνδυάζει τα χρώματα πράσινο (Pantone 369c) και γκριζό (Pantone 428u) — Αριθμός αιτήσεως 459149

Εμπόρευμα ή παροχή υπηρεσίας: Εμπορεύματα της κατηγορίας 7 (μεταξύ άλλων κηπουρικά τσεκούρια, ψαλίδες φράκτη, σάρωθρα, άροτρα, συσκευές καθαρισμού υψηλής πίεσης)

Προσβαλλομένη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή

Λόγοι της προσφυγής: — Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
— Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή-αγωγή της Chantal Borremans και 17 άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-319/00)

(2000/C 372/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Chantal Borremans και 17 άλλοι, κάτοικοι Βελγίου, εκπροσωπούμενοι από τους Albert Evngard και Anne Colson, δικηγόρους Βρυξελλών, άσκησαν στις 12 Οκτωβρίου 2000, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες) ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση να προταθεί στους προσφεύγοντες η σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου σε μόνιμη θέση από 01.01.2000 (άρθρο 2, στοιχείο β', του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων),
- να καλέσει την Επιτροπή να λάβει κάθε απόφαση που θα μπορούσε να αντισταθμίσει δικαίως το μειονέκτημα που προέκυψε για τους ενδιαφερομένους από την ακυρωθείσα απόφαση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό του 1 ευρώ, με την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες, εξαιρουμένου του κ. Arnalsteen, ο οποίος υπολογίζει τη ζημία του σε ένα εκατομμύριο,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό στην καταβολή του ποσού του 1 ευρώ, με την επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της δίκης, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη το σύνολο των προσφευγόντων, με την επιφύλαξη της καταβολής του ποσού του 1 000 000 BEF στην κα Borremans και στον κ. Arnalsteen,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι πρώην υπάλληλοι της Association Euroréenne pour la Coopération (Ευρωπαϊκής Ενώσεως για τη Συνεργασία, στο εξής: AEC). Αυτή η ένωση βελγικού δικαίου είχε ως αποστολή την άσκηση διαφόρων δραστηριοτήτων στον τομέα της αναπτυξιακής πολιτικής για λογαριασμό της Επιτροπής. Μετά την παύση των δραστηριοτήτων της AEC στα τέλη του 1998, οι προσφεύγοντες προσελήφθησαν στην Επιτροπή.

Με την παρούσα προσφυγή, οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να τους προτείνει συμβάσεις εκτάκτου υπαλλήλου διάρκειας δύο ετών, με ανανέωση ενός έτους, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο β', του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι τους αντιμετώπισε κατά τρόπο συνεπαγόμενο δυσμενείς διακρίσεις σε σχέση με άλλους υπαλλήλους της AEC, οι οποίοι έτυχαν μέτρων μονιμοποιήσεως που ελήφθησαν το 1982 και το 1987. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή τους δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες όσον αφορά τη μόνιμη ενσωμάτωσή τους στις κοινοτικές δομές. Η Επιτροπή, αρνούμενη να λάβει υπόψη τις νόμιμες προσδοκίες των προσφευγόντων, παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Αγωγή της Elke Sada κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-325/00)

(2000/C 372/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Elke Sada, κάτοικος Besozzo/VA (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Dr Hans-Josef Rüber, Κολωνία, Γερμανία, άσκησε στις 18 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι η εναγομένη υποχρεούται να καταβάλλει στην ενάγουσα μηνιαίο επίδομα ανεργίας σύμφωνα με το άρθρο 28 α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα ήταν μέλος του έκτακτου προσωπικού του κοινού ερευνητικού κέντρου στην Ispra. Απέρριψε πρόταση παρατάσεως της πενταετούς εργασιακής σχέσεώς της για πέντε επιπλέον έτη.

Με την παρούσα αγωγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να μην της χορηγήσει επίδομα ανεργίας και καμία άλλη κοινωνική παροχή κατά το άρθρο 28 α του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Σε αντιδιαστολή προς την άποψη της εναγομένης, η ενάγουσα φρονεί ότι πρέπει να θεωρηθεί ως άνεργη υπό την έννοια του άρθρου 28α. Η εκ μέρους της απόρριψη της προτάσεως παρατάσεως της εργασιακής σχέσεώς της δεν πρέπει να εξομοιωθεί με παραίτηση. Αντιθέτως, η ορισμένου χρόνου εργασιακή σχέση της έληξε κανονικά, πράγμα που θεμελιώνει την αξίωση για επίδομα ανεργίας.

Προσφυγή της εταιρίας ICAT FOOD S.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-327/00)

(2000/C 372/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία ICAT FOOD S.p.A., εκπροσωπούμενη από τους Roberto Delfino, δικηγόρο Γένοβας, Massimo Merola, δικηγόρο Ρώμης, Flora Santaniello, δικηγόρο Lecce, και Daniele P. Domenicucci, δικηγόρο Πεσκάρας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alain Lorang, 51, rue Albert I, άσκησε στις 20 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2000) 1612 της 19ης Ιουνίου 2000, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε αίτημα περί μη εισπράξεως εκ των υστέρων, δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, δασμών σχετικών με την εισαγωγή τριών παρτίδων τόνου από την Τουρκία, που εισήχθησαν με τα φορτωτικά έγγραφα IM4 αριθ. 548/P της 8ης Σεπτεμβρίου 1995, 866/E της 9ης Ιανουαρίου 1996 και 2656/H της 24ης Ιανουαρίου 1996·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά την εκ μέρους των κοινοτικών αρχών αμφισβήτηση των πιστοποιητικών ATR.1 που εκδόθηκαν στην Τουρκία σχετικά με τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, από το τελωνείο της Γένοβας, τριών παρτίδων τόνου αγορασθεισών από την τουρκική επιχείρηση Kernivas. Η αμφισβήτηση αυτή στηρίχθηκε στον ισχυρισμό ότι μεγάλο μέρος των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την παρασκευή των εξαχθέντων προϊόντων δεν ήταν αποκλειστικώς τουρκικής προελεύσεως και ότι οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις δεν είχαν προβεί στον φυσικό χωρισμό των πρώτων υλών τουρκικής προελεύσεως από τις άλλες πρώτες ύλες.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 253 της Συνθήκης ΕΚ.

Όσον αφορά το άρθρο 220 του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι η εκ των υστέρων επιβολή δασμών είναι βάσιμη (πράγμα τουλάχιστον αμφίβολο) και ότι οι τουρκικές αρχές διέπραξαν λάθος κατά την έκδοση του πιστοποιητικού προελεύσεως, το λάθος αυτό θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως «διαδικαστικό λάθος».

Συγκεκριμένα, οι εν λόγω αρχές δέχθηκαν ως έγκυρα τα εκδοθέντα πιστοποιητικά ATR.1, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι δεν οδηγήθηκαν σε σφάλμα εξ αιτίας παραπλανητικής δηλώσεως εκ μέρους των εξαγωγικών επιχειρήσεων. Καταρρίπτεται, ως εκ τούτου, το κύριο επιχείρημα της Επιτροπής ότι, στην παρούσα περίπτωση, δεν υπήρξε «διαδικαστικό λάθος» εκ μέρους των εν λόγω αρχών.

Η Επιτροπή εμμέσως μόνον αμφισβήτησε το κατά πόσον πληρούνταν οι άλλες δύο προϋποθέσεις του άρθρου 222.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί σφάλματος ερμηνείας του κανόνα περί απαγορεύσεως της αναμειξέως των προϊόντων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πεποίθηση της Επιτροπής ότι δεν επιτρεπόταν η ανάμειξη τουρκικών και κοινοτικών εμπορευμάτων οδήγησε τους κοινοτικούς επιθεωρητές να παραλείψουν να υπολογίσουν το ποσοστό της πρώτης ύλης προελεύσεως τρίτων χωρών και να εξετάσουν σε ποιο βαθμό, ενδεχομένως, το ποσοστό αυτό υπερέβενε το όριο ανοχής (10 %) που προβλέπεται από την απόφαση του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας.

Προσφυγή του Mario Costacurta κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-328/00)

(2000/C 372/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Mario Costacurta, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Marc Petit, δικηγόρο Λουξεμβούργου, άσκησε στις 24 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή, απορριπτική της από 6 Ιουνίου 2000 αιτήσεώς του απόφαση,
- να διατάξει την επανατοποθέτηση του προσφεύγοντος σε τρίτη χώρα από 1ης Σεπτεμβρίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 3 του παραρτήματος X του ΚΥΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε όλα τα δικαστικά έξοδα,
- προσφεύγων επιφυλάσσεται ως προς κάθε άλλο δικαίωμα, ισχυρισμό και μέσο παροχής εννόμου προστασίας, ιδίως όσον αφορά την αποκατάσταση της ζημίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, που υπηρετεί στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάλλει κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του περί τοποθετήσεώς του σε τρίτη χώρα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του παραρτήματος Χ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι κατά μεγάλο μέρος όμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-202/00.

Προσφυγή της επιχειρήσεως Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-329/00)

(2000/C 372/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, Troisdorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Dietrich Ehle, του δικηγορικού γραφείου Ehle & Schiller, Κολωνία (Γερμανία), άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Οκτωβρίου 2000 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C (2000) 2207 τελική, της 25ης Ιουλίου 2000 (REM 49/99),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της προσφυγής είναι η απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2000, με την οποία αυτή απέρριψε το αίτημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να διαγράψει οφειλόμενους από την προσφεύγουσα εισαγωγικούς δασμούς για την εισαγωγή βοείου κρέατος δυνάμει του άρθρου 13 του 1430/79⁽¹⁾. Η Επιτροπή διατυπώνει στην προσβαλλόμενη απόφαση την άποψη ότι οι επιμέρους άδειες που κατέθεσε η προσφεύγουσα κατά τον εκτελωνισμό ήταν πλαστές. Οι πλαστές άδειες εμπίπτουν στον τομέα του επιχειρηματικού κινδύνου της προσφεύγουσας. Εκ μέρους των ισπανικών αρχών, οι οποίες εξέδωσαν τις άδειες, και της Επιτροπής, δεν υπήρξε καμία πλημμέλεια και επομένως δεν υπήρξε υπήρβαση των ορίων του φυσιολογικού επιχειρηματικού κινδύνου που συνδέεται με την εισαγωγή εμπορευμάτων υποκειμένων σε μειωμένους δασμούς.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι στον φάκελο που της γνωστοποίησε δεν περιλαμβάνονταν όλα τα σχετικά έγγραφα. Εξάλλου, λόγω της πλημμελούς συμπεριφοράς των ισπανικών αρχών και της Επιτροπής, ιδίως στον τομέα της διαχειρίσεως των ποσοστώσεων, συντρέχουν ιδιαίτερες συνθήκες κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού. Πάντως, ως προς την προβαλλόμενη πλαστότητα των αδειών δεν προσκομίστηκαν αποδείξεις ούτε πειστικές ενδείξεις. Εξάλλου, η Επιτροπή εξέθεσε ελλιπώς τα πραγματικά περιστατικά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων της διαγραφής χρέους εισαγωγικών εξαγωγικών δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/015, σ. 162).

Προσφυγή των Stefano Cocchi και Evi Hainz κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-330/00)

(2000/C 372/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι Stefano Cocchi και Evi Hainz, κάτοικοι Ιταλίας, εκπροσωπούμενοι από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους Βρυξελλών, άσκησαν στις 26 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη Συμβάσεων (ΑΑΣΣ) της 16ης Μαρτίου 2000 και της 22ας Φεβρουαρίου 2000 να μην εξετάσει την υποψηφιότητα των προσφευγόντων για τις θέσεις που κηρύχθηκαν κενές με τις ανακοινώσεις κενής θέσης, COM/R/5530/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000, και COM/R/5500/00, της 24ης Ιανουαρίου 2000, αντιστοίχως, και, επικουρικός, να ακυρώσει τις εν λόγω ανακοινώσεις κενής θέσης·
- να ακυρώσει τις περί διορισμού αποφάσεις που έλαβε η ΑΑΣΣ σε άγνωστη ημερομηνία, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως που κινήθηκε με τις εν λόγω δύο ανακοινώσεις κενής θέσεως·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει το ποσό του ενός ευρώ ως αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την εν λόγω απόφαση, ποσό το οποίο καθορίζεται ex-aequo et bono και προσωρινώς·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι πρώην έκτακτοι υπάλληλοι της Επιτροπής στο Κοινό Κέντρο Ερευνών (ΚΚΕ) στο Ispra (Ιταλία).

Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή γνωστοποίησε στους προσφεύγοντες ότι δεν έλαβε υπόψη τις υποψηφιότητές τους για δύο κενές θέσεις στο ΚΚΕ.

Οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι αντιμετώπισε κατά προτεραιότητα τις αιτήσεις υποψηφιότητας των μονίμων υπαλλήλων, οι οποίες εξετάστηκαν και συγκρίθηκαν μεταξύ τους, χωρίς να εξετάσει συγχρόνως και τις αιτήσεις των εκτάκτων υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και αυτές των προσφευγόντων. Παραλείποντας να προβεί σε συγκριτική εξέταση όλων των αιτήσεων, η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 4, 7, 27, 29 και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, το άρθρο 12 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι επίδικες αποφάσεις στερούνται αιτιολογίας. Εξάλλου, δεν εξυπηρετούν το συμφέρον της υπηρεσίας και δεν συμβιβάζονται με τη νέα πολιτική της Επιτροπής έναντι του προσωπικού του τομέα της έρευνας. Τέλος, οι προσφεύγοντες φρονούν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν πράξεις κακής διαχείρισης και μαρτυρούν παράβαση του καθήκοντος μέριμνας που υπέχει η διοίκηση.

Προσφυγή της Laurence Bories και 4 άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση T-331/00)

(2000/C 372/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι Laurence Bories, Philippe Chemin, Laura Copes, Emanuele Mondini και Helen Preissler, εκπροσωπούμενοι από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους Βρυξελλών, άσκησαν στις 26 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη Συμβάσεων (ΑΑΣΣ) της 16ης Μαρτίου 2000, της 3ης Φεβρουαρίου 2000, της 17ης Μαρτίου 2000, της 17ης Ιανουαρίου 2000 και της 16ης Μαρτίου 2000 να μην εξετάσει τις αιτήσεις των προσφευγόντων για κατάληψη των θέσεων που κηρύχθηκαν κενές αντιστοίχως με τις ανακοινώσεις κενής θέσης, COM/R/5526/00 της 24ης Φεβρουαρίου 2000, COM/R/5889/99 της 21ης Δεκεμβρίου 1999, COM/R/5520/00 της 24ης Φεβρουαρίου 2000, COM/R/5863/99 της 26ης Νοεμβρίου 1999 και COM/R/5521/00 της 24ης Φεβρουαρίου 2000, και, επικουρικός, να ακυρώσει τις εν λόγω ανακοινώσεις κενής θέσης και, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣ της 25ης Ιουλίου 2000 με την οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των προσφευγόντων·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει το ποσό του ενός ευρώ ως αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την εν λόγω απόφαση, ποσό το οποίο καθορίζεται ex-aequo et bono και προσωρινώς·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-330/00, Cocchi και Heinz κατά Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της Rougemarine SARL κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-333/00)

(2000/C 372/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Rougemarine SARL, εδρεύουσα στο Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Thierry Levy, δικηγόρο Παρισιού, άσκησε στις 3 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Σεπτεμβρίου 2000·
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως 95/563/ΕΚ της 10ης Ιουλίου 1995·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 16 047 352,41 γαλλικών φράγκων (FRF) (2 446 386,7 ευρώ) ως αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη η εταιρία Rougemarine λόγω της δυσμενούς διακρίσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(Υπόθεση T-338/00)

(2000/C 372/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στην παρούσα υπόθεση είναι εταιρία οπτικοακουστικής παραγωγής εγγεγραμμένη στα οικεία μητρώα του Παρισιού ο διευθύνων σύμβουλος και κύριος μέτοχος είναι ένας Τυνησιος υπήκοος.

Αντικείμενο της υπόθεσης είναι η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 2000 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της ενάγουσας περί χρηματικής συνδρομής, που είχε υποβάλει στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA II, που σκοπεύει μεταξύ άλλων να στηρίξει την ανάπτυξη και τη διανομή ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 95/563/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουλίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος ενθάρρυνσης της ανάπτυξης και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (Media II — Ανάπτυξη και διανομή) (1996-2000) (1).

Προς στήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κυρίως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση που στηρίζεται στο άρθρο 3, τέταρτο εδάφιο της προαναφερθείσας απόφασης του Συμβουλίου 95/563/ΕΚ είναι παράνομη διότι εισάγει διάκριση μεταξύ των ευρωπαϊκών εταιριών παραγωγής οπτικοακουστικών έργων λόγω της ιθαγένειας των προσώπων που τις διευθύνουν, πράγμα που αντιβαίνει στο άρθρο 12 της Συνθήκης ΕΚ. Πράγματι, κατά το προαναφερθέν άρθρο 3, τέταρτο εδάφιο, την κατοχή των εταιριών που ωφελούνται του προγράμματος MEDIA II πρέπει να έχουν και να εξακολουθήσουν να έχουν είτε άμεσα είτε με πλειοψηφούσα συμμετοχή, τα κράτη μέλη ή/και υπήκοοι των κρατών μελών. Η διάταξη αυτή αντιβαίνει επίσης στην αρχή της ισότητας όπως έχει διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Η προσφεύγουσα φρονεί συναφώς ότι το κριτήριο διαφοροποίησης που χρησιμοποιήθηκε δεν δικαιολογείται εξ αντικείμενου.

Επικουρικός η προσφεύγουσα ζητεί βάσει του άρθρου 241 της Συνθήκης να κριθεί παράνομη η απόφαση του Συμβουλίου 95/563/ΕΚ.

(1) ΕΕ L 321 της 30.12.1995, σ. 25.

Προσφυγή-αγωγή του Carmelo Morello κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-338/00)

(2000/C 372/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Carmelo Morello, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jacques Sambon και Pierre Paul Van Gehuchten, δικηγόρους Βρυξελλών, άσκησε στις 7 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να διορίσει άλλον υπάλληλο στη θέση εργασίας COM/070/99 IV/C1 «Αυτοκίνητα, άλλα μεταφορικά μέσα και συναφείς μηχανικές κατασκευές» που αντιστοιχεί σε θέση Α5-4 προϊσταμένου μονάδος·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μη δεχθεί την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τη θέση αυτή·
- να επιδικάσει το ποσό των 120 000 ευρώ, υπό την επιφύλαξη της αυξήσεως ή της μειώσεώς του κατά τη διάρκεια της δίκης, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω των πλημμελών ή ελλιπών πληροφοριακών στοιχείων που συνέλεξε η καθής-εναγομένη ως προς τον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος και για την αβεβαιότητα και την ανησυχία στην οποία αυτός περιήλθε ως προς το επαγγελματικό του μέλλον·
- να επιδικάσει το ποσό των 25 000 ευρώ υπό την επιφύλαξη της αυξήσεως ή της μειώσεώς του κατά τη διάρκεια της δίκης, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας την οποία υπέστη ο προσφεύγων λόγω της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την προς πλήρωση θέση και, επομένως, της στέρησεως κάθε ελπίδας προαγωγής του·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-135/00 και T-136/00, Morello κατά Επιτροπής (1).

(1) ΕΕ C 211 της 22.7.2000, σ. 23 και 24.

Διαγραφή υποθέσεως T-121/98⁽¹⁾

(2000/C 372/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-121/98, Taurus Beteiligungs-GmbH & Co KG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 312 της 10.10.98.

Διαγραφή υποθέσεως T-232/99⁽¹⁾

(2000/C 372/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2000, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-232/99, Margaret Mary McKenzie Campbell κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 20 της 22.1.2000.

Διαγραφή υποθέσεως T-204/98 R⁽¹⁾

(2000/C 372/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 11ης Οκτωβρίου 2000, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-204/98 R, British Sugar plc κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 48 της 20.2.99.

Διαγραφή υποθέσεως T-39/00⁽¹⁾

(2000/C 372/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 27ης Σεπτεμβρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-39/00, PlantaVet Vertrieb biologischer Tierarzneimittel GmbH κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Αξιολόγησης των Φαρμακευτικών Προϊόντων.

(¹) ΕΕ C 135 της 13.5.00.